

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consta en documents
o surt de testimonis que eren el lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
Argentina, província de Buenos Aires.
Entre 1982 i 1985 es produeixen quatre segrestos
amb un mòbil econòmic, un per any.
Les víctimes no tenen cap relació entre elles,
però sí que comparteixen una característica.
Són tots empresaris, aquí els va bé les coses.
La investigació sobre els tres primers segrestos
acaba en un calaix, al quart canvien les tornes.
Hola a tothom, soc Carles Porta. Gràcies per escoltar-nos.
Avui us explicarem un dels casos criminals més coneguts en l'Argentina.
Als anys 80, mentre el país intentava assentar la nova democràcia,
hi ha un grup de persones que es dediquen a segrestar gent innocent per guanyar diners.
Rapten les víctimes a plena llum del dia,
en mig del carrer, i les retenen en condicions inhumanes.
Les famílies, per por, es dobleguen el joc per vers del líder de la banda,
i quan avisen la policia ja és massa tard.
Els quatre segrestos que us explicarem avui
no s'haurien pogut perpetrar sense la participació de 4, 3 i 2
i d'una nissaga ben particular.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
Per què hem atès?
A la foscor.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Crims. En Carles Porta.
El mes de juliol de 1982,
la selecció argentina cau eliminada de la Copa del Monde
futbol que s'està disputant a Espanya.
L'equip de Diego Armando Maradona ha perdut una tres contra el Brasil
a l'Estat i de Sarrià, el camp de l'Espanyol.
És un cop d'úper a l'Argentina,
que a més a més acaba de perdre la guerra de les Malvines.
650 militars argentins han mort lluitant contra el Regne Unit
pel control d'aquest archipèleg a l'Atlàntic Sud.
El país encara plora els milers de desapareguts, torturats
i assassinats durant els set anys de la monstruosa dictadura
de Jorge Rafael Videla.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

El govern militar per fi ha caigut
i el país ha iniciat la transició democràtica,
però continua vent i segrestos polítics.
Més coses, Lúdia Oriols.
L'Argentina pateix una greu crisi econòmica que s'acarnissa,
especialment, amb la classe treballadora
i els robatoris en violència no paren d'augmentar.
La devaluació galopant de la moneda fa la vida molt difícil
i les famílies més riques de l'Argentina
estan preocupades per la inestabilitat i l'atenció política.
Una de les zones on es concentra més poder adquisitiu
és Sanicidro, una ciutat de la Província de Buenos Aires,
més 25 quilòmetres de la capital.
Allà hi viuen els Manu Kian,
una família d'origen armènic que ha fet molts diners
amb diferents negocis comercials.
El fil gran, el Ricardo, té 23 anys
i està a punt de casar-se amb la seva nòvia,
la model Isabel Mendi Tegui.
Juga molt bé a Rugby i s'entén molt bé amb el seu germà petit
de 19 anys, el Guillermo, l'home que sentirem ara.
Mi hermano era un muchacho muy alegre,
muy amigo de sus amigos, un chico que le gustaba disfrutar la vida
y una persona muy respetada, muy trabajadora, muy familiar.
Bueno, él trabajaba dentro de la empresa familiar
que nosotros en esa época teníamos una cadena de supermercados
que se llamaba los Tanti en distintas localidades de Buenos Aires
y él hacía ya tres años que trabajaba junto a mi padre
dentro de la compañía.
El Ricardo i la seva futura esposa viuen sols
en una casa de San Isidro,
molt a prop de la casa dels pares manequian.
És dijous, 22 de juliol de 1982.
És hivern i avui fa fred.
El Ricardo surt de casa a primera hora del matí, com cada dia.
A quarts de vuit puja el cotxe
i es dirigeix a les oficines de l'empresa familiar,
situades a la localitat de Martínez.
És un trajecte de 10 minuts.
Sempre hi va pel mateix camí.
Després d'un matí intens de feina, cap a l'una del migdia,
s'acomiada dels companys a l'aparcament de les oficines
i marxa amb el cotxe, un BMEB,
a dinar a casa dels seus pares, també com cada dia.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

Els pares l'esperen una estona amb el plat a taula,
però com que no arriba, decideixen començar a dinar.
No és el primer cop que fa tard.
De vegades se li gira feina i dini quan pot.
A l'hora de les postres son el telèfon a casa dels manuquian.
Hem recreat la conversa a partir del relat dels testimonis.
Els pares decideixen no denunciar el segrest a la policia
per no posar en risc la vida del Ricardo,
tal com els ha exigint el segrestador.
Això sí, avisen la nòvia, l'Isabel,
i fan tornar el germà, el Guillermo,
que està esquiand al sud de l'Argentina.
La família troba el cotxe del Ricardo abandonat
a deu cantonades de casa seva.
El vehicle està ben aparcat i no hi detecten cap desperfecte.
Al vespre, els pares del Ricardo van a buscar
la prova de vida al bar que els ha indicat el segrestador.
Al lavabo, al costat de la taça del vàter,
hi ha un paquet de tabac amagat
i, a dins, un paper amb una nota escrita a mà.
És la lletra del Ricardo.
La seva nòvia no en té cap dubte.
La reconeix a l'instant.
En un mensatge hi havia una carta que havia escrit el meu germà,
diciendo que nos quedáramos tranquilos,
que estaba todo bien, que iba a salir todo bien,
que no lo trataban mal y que le daban de comer arroz con pollo.
Els pares, els tiets i la nòvia del Ricardo
s'instalen a la casa dels manuquian a San Isidro.
Prenen una decisió.
A partir d'ara,
l'encarregat de negociar amb el segrestador serà un tiet.
Te quedas en tu casa, uno trata de no divulgarlo,
vinieron los familiares más cercanos,
entre ellos vino este hermano de mi madre
y mi padre estaba totalmente sobrepasado de la situación.
Es una situación muy delicada en donde tenés que tener mucha habilidad
y mucha frialdad para negociar.
Y bueno, y fue mi tío el que hizo toda la gestión de la negociación.
A partir d'ara, l'endemà la família rep una segona trucada.
Vaya rompiendo el chanchito.
Queremos 500.000 dólares en billetes de 100.
Uno arriba del otro.
En las postas van a encontrar los comunicados de nuestro operativo.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

Quan parla de chanchito vol dir el porquet, la guardiola,
i amb les postes es refereix als llocs on deixen les proves de vida
i les notes amb les indicacions a seguir.

Sempre truque el mateix home,
però sovint utilitza la primera persona del plural,
com si no estigués sol.

Te te pone la piel de gallina escuchando con la frialdad
y con la tranquilidad y con la convicción con que te hablaba,
con una actitud que en cierto modo te dejaba tranquilo
como diciendo que va a estar todo bien.

Ja fa 5 dies que el Ricardo està segrestat.

Els pares i la nòvia estan desesperats.

El segrestador els assegura que està bé i ben cuidat,
però no els deixa parlar directament amb ell.

La família té el pitjor.

No és la primera vegada que viu en una història així.

Un tiet del Guillermo i el Ricardo ja va passar
per l'experiència d'un segrest.

Aquest fue en el año 74.

Había muchas organizaciones y bandas delictivas integradas
por policías o expolicías o parapolicías.

El secuestro de mi tío fue a través de gente vinculada a la policía.

Lo tienen como 30 días secuestrados en un baño.

Tuve una especie de síndrome de estocolmo.

Uno empieza a hablar con la persona que lo cuida.

Era una persona de origen uruguayo que le gustaba el fútbol.

Mi familia nos gusta mucho el fútbol.

Nosotros somos todos de un equipo de acá de River Plate.

Y bueno, esta persona uruguaya era de un equipo muy conocido.

Entonces bueno, hablaron de fútbol

y le permitió sacarse la venda.

Y mi tío podía ver por una ventana.

Bueno, cuando lo largan después de un mes de que pagamos el rescate,
al poco tiempo él se pone a buscar a ver quiénes lo habían secuestrado.

Y más o menos a los 10 meses, un año,

lo terminan yendo a buscar y lo matan adelante sus hijos

y su mujer con cinco hijos embarazada del sexto.

Ha passat una setmana des que el Ricardo va desaparèixer
i per fi la família rep una bona notícia.

El segrestador accepta la rebaixa de 100.000 dòlars
que demane la família.

És a dir, es conforme a un 400.000

i diu que l'intercanvi serà demà.

El tiet encarregat de la negociació

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

serà també qui farà el pagament del rescat.
L'intercanvi està en marxa, l'Idià Urriols.
29 de juliol a la tarda.
El tiet del Ricardo surt de la casa familiar de San Isidro.
Porta els 400.000 dòlars en efectiu amb billets de cent
a dins d'unes bosses de plàstic amb el logo del supermercat tàntic,
tal com els ha indicat el segrestador.
Recordeu que és la cadena propietat dels Manuquian.
Agafa el cotxe i posa rum a la grana vinguda
dels afores de la ciutat que els ha indicat el segrestador.
Quan hi arriba es troba una llauna de cervesa negra a sota d'un banc.
A dins hi ha un paper doblegat amb una nota escrita a màquina
i signada amb el nom de Comando de Liberación Nacional.
Hi ha unes indicacions.
Ha d'anar fins a la catedral de San Isidro
i deixar els diners a la base d'un monòlit.
El tiet del Ricardo coneix la plaça perquè viu a la zona.
Agafa el cotxe i va cap allà.
Condueix molt ràpid, està nerviós.
Arriba a la catedral i baixa del vehicle
amb les cames que li tremolen.
Va fins al monòlit i deixa les bosses amb els diners.
La nota del segrestador tenia unes últimes instruccions molt clares.
Deixar els diners a terra, tornar cap al cotxe
i, sobretot, no mirar mai enrere.
Mi tío hizo todo menos no darse vuelta cuando él se alejó bastante,
se dio vuelta y alcanzó a ver cómo dos personas
recogían lo que le había dejado.
Pero no llevaba en la cara nada y ni nada,
pero sí alcanzó a ver cómo recogían el dinero.
El tiet del Ricardo torna ràpid a casa d'Esmanuquian
per reunir-se amb la família.
Els pares resen perquè el segrestador compleixi la seva paraula
i alliberi el seu fill.
24 hores després son el telèfon.
Le pedimos disculpas por haberle hecho pasar por este mal momento.
A Ricardo lo vamos a entregar mañana a primera hora.
Yo mañana lo llamo.
Les hores es fan eternes a casa dels Manuquian.
La trucada promesa no arriba.
Els pares han pagat el rescat,
però no tenen cap notícia del Ricardo.
Alguna cosa no va bé.
24 hores després de l'última trucada,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

decideixen denunciar el segrest del seu fill.
La policia arrenca una investigació.
Un grup de gens s'instala a la casa familiar
per si el segrestador torna a trucar,
però continuen passant les hores i el telèfon no sona.
L'endemà, 31 de juliol,
un captaire avisa la policia
que ha trobat un cadàver a la ciutat de Benavídez,
a la zona del Tigre, al nord de la Provincia de Buenos Aires.
Quan hi arriba la policia,
de seguida ve un cos que sobre surt d'un riarol.
És un home jove i fort,
està lligat de mans i peus
i té tres forats de bala al clatell.
La descripció coincideix amb la del jove Manuquian.
Al cap de poques hores,
els pares del Ricardo confirmen la inversió dels investigadors.
És el cos del seu fill.
Dentro del río, del arrollito,
este pequeño en donde encontraron a mi hermano,
encontraron la máquina de escribir
en donde ellos escribían los mensajes que nos mandaban a nosotros
y en el fondo del río también encontraron el arma
con el que mataron a mi hermano.
La pistola és del calibre 38.
El forense confirma que el Ricardo ha mort
per l'impacte de tres bales al crani.
Els investigadors no tenen pistes ni sospitosos,
estan perduts.
Els falta molta informació que potser tindrien
si la família els hagués avisat quan es va produir el segrest
i no tant dies després i després d'haver pagat el rescat.
No tiene ninguna hipótesis y el juzgado tampoco.
Realmente no sabían por dónde ir, no tenían idea.
Aquí en Argentina, lamentablemente, desde hace muchos años,
es algo usual y frecuente en los secuestros.
Hay secuestros de horas, hay secuestros de un día,
hay secuestros, lo que se llama secuestros express,
que te dicen, te levantan, llaman un familiar
y te dicen, en media hora tenés que dejar el dinero en otro lado,
entonces no había posibilidad de asociar absolutamente nada.
La policia aparque el cas manuquian
per falta de sospitosos
i sense haver obert cap línia d'investigació clara.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

L'expedient s'amuntega a la pila de carpetes de casos oberts de segrestos amb extorsió. 1983.

Els argentins es preparen per viure les primeres eleccions democràtiques després de la dictadura militar.

A l'octubre, 18 milions de ciutadans estan cridats a les urnes.

Molts votaran per primera vegada.

Entre ells, Lluís Eduardo Aulet, un enginyer industrial que amb només 26 anys dirigeix l'empresa familiar dedicada a la metalúrgia.

L'Eduardo s'acabe de casar amb la Rojelia Potsi, una jove advocada amb una prometedora carrera.

Iva bàrbar o le iba revient.

Ive muy inteligente, muy tranquilo.

Nunca se metía con nada.

Muy ultramega deportista hacia todos los deportes bien.

Lo habían llamado para jugar en boca, jugaba al rugby, al Humboldt, todo.

Era un pibe divino.

El papá de él era un hombre común, además que tenía un poco más plata que lo normal.

És dijous 5 de maig, tardó a l'Argentina.

L'Eduardo i la Rojelia esmorzen a casa.

Viuen junts a Buenos Aires, el barri de Recoleta, una de les zones més benestants de la ciutat.

A 3 quarts d'avui del matí,

l'Eduardo surt de casa i agafa el seu fort taunos directiu a la fàbrica.

Al cap d'unes hores, a mig matí, són el telèfon a casa del seu pare.

Són els companys de feina de l'Eduardo.

Estan amoïnats perquè no ha arribat a la feina i ell sempre és puntual.

El pare no en sap res i truque a la seva jove.

Em pensava treballar a 7.30 de la mañana.

A eso, las 11 de la mañana 11.30, me llama por teléfono.

A mi trabajo el papá de Eduardo.

Extrañísimo, una cosa jamás en la vida me había llamado.

Y me dice, por favor, veníte rápido para mi casa.

La Rojelia se'n va corrents cap a casa del sogre que li explica que l'Eduardo ha desaparegut.

La noia surt al carrer i recorre el camí

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

que fa cada dia l'Eduardo de casa a la fàbrica,
per si hagués tingut algun accident.
També va als hospitals de la zona, ningú en sap res.
La Rojelia torna a la casa familiar amb les mans buides.
Tres hores després son el telèfon.
El pare, Florencio Aulet,
despenye confiant que serà l'Eduardo,
però la veu que sent no és la del seu fill.
És un home que parla amb to arrogant.
Hola, Florencio.
Tenemos a su hijo.
Está bien.
No se le ocurre llamar a la policía
porque en vez de un hijo va a recibir un cajón.
Somos el comando de liberación nacional.
Pronto van a tener una prueba de vida del pichón.
Para recuperarlo tienen que pagar 500.000 dólares.
Medio para lugar, no hay mucho.
Rompé el chancito y lo verá con vida.
Espere en la próxima llamada.
La família decideix no avisar la policia
i esperar noves instruccions.
El pare està delicat, pateix del cor.
Es va divorciar fa anys i ara té una nova parella.
La Rogelia està molt nerviosa,
però intenta mantenir la calma.
Al cap de poques hores el telèfon torna a sonar.
La trucada es van registrar.
Hem recreat la conversa a partir de la transcripció
que consta als documents oficials.
Mire, Florencio,
que el operativo de rescate está en marcha.
Queremos 500.000 dólares.
Sabemos que usted tiene esa plata.
No hace falta que lo niegue.
Está en juego la vida de su hijo.
Mientras más se demore, más riesgo corre su vida.
Esto no es un secuestro, es un operativo.
Uno por un hijo hace lo que sea.
Mientras tanto, vaya al parque de posadas y callados.
En el cantero de la esquina ve a encontrar
una botellita de plástico con un mensaje.
La familia va fins al parc,
ubicat al centre de Buenos Aires.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

Allà, amagada entre un esflós,
troben una ampolla de plàstic.
A dins hi ha dues cartes,
una per al pare i l'altra per a la Rogelia.
5 de mayo de 1983, Buenos Aires.
Querida Roli,
te quiero.
Y no sabes todo lo que te necesito.
Por favor, no hables con nadie de todo esto.
Ajuste el reglamento de seguridad.
Tranquiliza papá y confíen.
Tranquilízate vos también.
Yo aquí, pese a que me tratan bien, no aguanto más.
Por favor, terminan rápido todo esto.
Por favor, quiero estar con ustedes.
Por favor,
por favor.
La Rogelia Potsi està convençuda
que el segrestador ha dictat la carta al seu marit
perquè la lletra és la seua,
però hi ha expressions que ell no utilitzaria mai.
La primera nit a casa dels Aulet,
ningú aconseguix aclocar l'uny.
El segon dia, el segrestador demana canviar d'interlocutor.
A partir d'ara vol parlar amb la Rogelia.
Hi ha dies en què l'arribe a trucar fins a 5 vegades.
Li explica com està l'Eduardo.
Li fa preguntes sobre la seva relació amb el seu marit,
sobre la seva vida sexual,
li parla dels filòsofs que li agraden
i dels països que ha visitat.
Algunes converses allarguen més de 30 minuts.
El segrestador té un to pausat
i utilitza un vocabulari ric.
La nit a les 3 de la mañana,
laplaceberg fala con 76 PAIN
a la ubicidad de SEGA.
Una c □ l n te vean metálogas.
Y dice...
Sie me quiera mucho,
y con algo que no me daría.
Ni rep□□ laaga.
te voy a hacer que te pudras en la casa,
porque vos sos un hijo de puta.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

No, pero vos sos un hijo de puta.
El quart dia, s'aturen les trucades.
De cop.
Els familiars es desesperen.
L'únic que els unia a l'Eduardo
era el contacte telefònic que tenien amb el segrestador.
La situació es fa insuportable,
però la família decideix esperar
i continua guardant el secret.
Alguien sentir-nos, realmente, desconozco,
como que el Eduardo lo habían secuestrado,
perquè el nostre silenci era total.
Alien se'n tira avisas de fraudaciones y estafas
de la Policía Federal que estaba secuestrado, Eduardo,
y nos viene a ver un tipo que fue muy...
que no le dimos bola, y decimos todo mal.
Y él nos decía,
ustedes no pueden negociar con los delincuentes.
Ustedes tienen que decirnos, tienen que explicar...
Nosotros los podemos ayudar, no nos tengan miedo,
pero nosotros, en lugar de creer en la Policía,
creímos en los secuestradores, por una cuestión de terror.
La família dona a entendre a la gent
que s'estimen més que toquen el dos.
Ara pot costar de creure,
però hem de tenir en compte que en aquell moment
hi havia segrestos cada setmana
i poca confiança en els cossos policials.
La gent fa que sí amb el cap
i la policia s'oblida del segrest.
Després de cinc dies de silenci,
el segrestador torna a trucar.
La Rogèlia li manté el pols
i aconsegueix que rebaixi el preu del rescat del seu marit,
en lloc de 500.000 dòlars ni pagarà 100.000.
El segrestador ens assegura que si paguen els diners
sense avisar a la policia,
el retornarà a l'Eduardo Salles Talvi.
Diu que l'intercanvi serà demà.
15 de maig, primera hora del matí.
La família espera instruccions.
Ja fa deu dies que no veuen l'Eduardo.
Són el telèfon a casa dels Aulet.
El 15 de maig llaman a la casa del padre Eduardo

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

y dice, bueno, el operativo rescate ha comenzado.
Le dice a Titi, bueno, ahora tenés que salir con tu auto,
el bolso con el dinero tiene que estar en la luneta trasera,
y el padre dice, no, yo no voy.
Viste, yo sentí esa, un silencio, el otro...
¿Cómo no voy? No, no, yo no voy,
porque estoy mal de corazón, yo no voy.
Ahí agarro el teléfono, y digo sí, yo voy, pero voy con mi auto.
Mi papá estaba al lado mío, grita, y yo voy con ella.
La Rojelia Potsi i el seu pare pujan al cotxe a un renaul
i comencen un llarg recorregut per la ciutat de Buenos Aires,
una fita o una altra seguint les instruccions del segrestador.
No teníamos celulares con mensajes.
Primero vamos a Callao y Melo, después de ahí,
todos son a Recoleta, te hablo.
Después de ahí, de Callao y Melo, a Callao y Libertador.
Bueno, así tengo un sistema de postas de tres horas,
pasamos por cualquier cantidad de lugares de la zona buena de Recoleta,
empezamos a ir a zonas que nosotros no conocíamos.
L'última instrucció els porta fins a la ciutat de la Núss,
a la provincia de Buenos Aires,
a mitja hora amb cotxe del barri de Recoleta.
Són les 11 de la nit, allà els fan deixar el vehicle
i els diuen que deixin les portes del darrere obertes
per poder-hi ficar a l'Eduardo quan hagin pagat el rescat.
L'última instrucció és que creuin les vies del tren.
A l'altra costat es troben una abra amb una flecha verda
pintada al tronc que assenya la terra.
La dona i el sogra de l'Eduardo deixen allà la maleta amb els 100.000 dòlars
i tornen corrents cap al cotxe.
Cuando cruzamos, casi nos pisa el tren de los nervios de no mirar
cuando llegamos, la desesperación nuestra.
Habríamos la puerta, mirábamos y íbamos para un lado, para el otro.
No podíamos creerlo.
Pasa media hora, 40 minutos, dijimos, bueno, evidentemente acá no lo van a dejar,
pues estamos nosotros.
La Rogeli a Pots i els seus pares
s'adonen que el segrestador els ha parat una trampa.
No ha alliberat l'Eduardo i s'ha endut la maleta amb els diners.
Ara sí, la família decideix avisar a la policia.
Els federals assumeixen la investigació.
La Rogeli i el seu pare tenen una informació molt valuosa.
El 40 km que a mi auto no funcionava.
Entonces, yo manejando con el estrés que tenía

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

entre que soy una acelerada,
en lugar de ir a lo que ellos nos ponían 30 km, yo iría a 60.
Yo los pasaba y yo pude ver las patentes de los autos
y los vi a ellos, mi papá y yo los dimos dos.
Les patentes son las matrículas de los coches.
Y es que la Rogeli i el seu pare,
en la jimcama que ha durat tot el dia,
s'han fixat que a molts dels punts on els han fet anar,
s'han creuat amb els mateixos dos coches,
un d'ells un fort falcon,
i els mateixos ocupants a dins.
La Rogeli passa els números de matrícula a la policia.
També fan retrats robots de les cares.
Llamamos a la policía, hacemos la denuncia, interviene el juez,
todas las patentes, lo que yo nunca logré entender
es como con las patentes los autos, no los agarraban.
No s'entén, però el cas és que els investigadors
no aconsegueixen identificar les matrícules.
La família no rep cap més trucada del segrestador.
La policia no trobe cap pista que permeti trobar l'Eduardo
ni saber què li ha passat.
La Rogeli ha sospit que l'han matat, però li queda la incertesa.
Els investigadors concloven que ha estat un segrest perpetrat
per un grup de militars que necessiten diners
i són incapaces d'acceptar que el país ha entrat
en un procés de transformació democràtica.
El nom d'Eduard Dauleit s'afegeix a una llarga llista
de desapareguts de la dictadura.
El seu cas és el número 976.
Crims.
Per què matem?
Juny del 1984.
Ha passat més d'un any des que va desaparèixer l'Eduard Dauleit.
El flamant president de la República Argentina,
Raül Ricardo Alfonsín, es troba a Espanya de viatge oficial.
Fa pocs mesos que ha derrotat el peronisme a les urnes.
La societat argentina intenta recusar les cicatrius
de la dictadura i la crisi econòmica.
Però, com sempre, les coses van per barris.
El luxós palermo chico de Buenos Aires,
l'Emilio Naum viu una vida acomodada,
només té 38 anys,
però és un dels empresaris més exitosos del país.
L'Emilio està casat amb l'Elícia Beti,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

amb qui té dues filles petites.

Mi marido, que lo llamaban Milo,
era un empresario muy conocido.

Tenía una de las mejores cadenas, mejor dicho,
por la mejor cadena en Argentina de ropa de hombre,
zapatos, perfumes i otras empresas más.

És divendres 22 de juny.

L'Elícia Beti surt de casa amb les seues filles de 4 i 5 anys
per portar-les amb cotxe a l'escola.

Fa fred i el cel amenaça pluja.

L'Emilio Naum es queda a casa dormint.

Quan l'Elícia torna a l'apartament,
desperta el seu marit i esmorza emplegats.

Sub de taronja i media lunes, corassants.

A les 10, l'Emilio s'acomiada i marxa amb el seu cotxe,
un BMW cap al seu negoci, una botiga de roba.

Ella es queda a casa fent feines.

Un parell d'hores després són el timbre.

L'Elícia obre la porta.

Són dos agents de policia amb cara de circumstàncies.

Li han de donar una mala notícia.

El seu marit és mort.

L'ha trobat un veí del barri fa uns minuts a dins del seu BMW
a 5 cantonades de casa.

A les 10 i 15 minuts,
un veí ha vist un BMW malestacionat al mig de la calçada.

Les portes del vehicle estaven obertes
i a dins hi havia un cos sense vida amb senyals evidents de violència.

En arribar, la policia s'ha adonat de seguida
que es tractava de Emilio Naum.

És una persona molt coneguda perquè surta a les revistes de moda,
i, a més, té una fisonomia molt reconeixible.

El foren se inspecciona a la cena.

El cadàver està estirat al seient del conductor,
de cantat cap a fora.

Té un únic forat de bala al pit.

Hi ha molta sang.

La policia no troba cap testimoni que hagi vist l'assassinat,
però hi ha un parell de veïns que asseguruen
que han sentit el soroll d'un tret

i, just després, un cotxe accelerant molt ràpid.

Els mitjans de comunicació no triguen a donar la notícia de l'assassinat
d'un dels empresaris més prometedors del país.

Es converteix en un cas molt mediàtic.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

La policia federal obre una investigació.
Poques setmanes després, l'autòpsia confirma la causa de la mort.
L'Emilion-1 va morir a l'acte després de rebre un tret al pit
disparat amb una pistola col del calibre 11 a punt 25 mil·límetres,
una arma que habitualment utilitzen els militars d'Argentins.
El foren se també li ha trobat marques al coll.
Sembla que algú li va disparar des del seient del copilot
mentre una altra persona l'intentava ofegar amb una cadena
des del seient del darrere.
Els investigadors no troben cap empremta d'actilar
a l'interior del cotxe.
La policia creu que l'Emilio coneixia els seus assassins
perquè els va deixar entrar al seu cotxe, però no té sospitosos.
L'Elícia es dedica en cos i ànima a esbrinar qui ha matat el seu marit.
Actue com una investigadora.
Recorre la zona dels fets, parla amb els veïns,
enregistre el que li diuen amb una gravadora
i pren a punts en una llibreta.
Finalment, una empleada domèstica que treballa
en una casa del mateix carrer on van matar l'Emilio,
li diu que ella ho va veure tot.
Aquell dia, la senyora,
que mai va revelar la seva identitat per seguretat,
estava netejant quan, de sobte, va sentir crits d'auxili.
Va treure el cap per la finestra i va veure dos cotxes.
Un BMEB ocupat per tres persones
i just al darrere un forfal con gris amb dues persones a dins.
Llavors va sentir un tret.
Les portes dels dos cotxes es van obrir
i em van sortir quatre persones, dues de cada vehicle.
Parlaven gesticulant molt al mig de la calçada.
Se'ls veien nerviosos.
Eren quatre homes d'entre 40 i 50 anys, vestits de manera elegant.
Un d'ells portava un americàne gris clar,
un abric de pell, guants negres i un malatí.
Els quatre homes van pujar de seguida al forfal con i van arrancar ràpid.
L'altra vehicle es va quedar allà, aturat, amb les portes obertes.
D'ara del conductor sobresortien unes cames.
L'Emilio ja era mort.
L'Elícia trasllada aquest relat a la policia
que pren declaració a la testimoni.
La dona els torna a explicar la mateixa història,
però és incapaz de descriure els homes
que ha vist prou bé per fer-ne un retrat robot.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

Els investigadors creuen que darrere de l'amor de l'Emilio hi ha un grup criminal amb un mòbil econòmic. El seu objectiu era segrestar a l'empresari per aconseguir diners en efectiu, però els va sortir malament. L'Emilio es va resistir quan l'intentaven segrestar i el van haver de matar allà mateix. Dos mesos després del crim són el telèfon a casa dels naum Betty, l'Elícia contesta. Hola, Alicia, ¿usted no me conoce? Yo usted sí. Su marido me debía 290.000 dólares. Pero ahora quiero 350.000. Estamos. No cometan estupidez de decirse a nadie. Corre a riesgo su vida y la de sus dos hijas. La vamos a llamar nuevamente. Sigam las instrucciones y no le avisen a la policía. El primer que fa a la Alicia és posar-se en contacte amb un amic seu que és jutge. L'home la cita al seu despatx. Allà li presenta dos agents del Departament d'Extorsions i estafes de la Policia Federal. Li proposen que segueixi el joc al segrestador per parar-li una trampa. Ha d'acordar un dia, hora i lloc per efectuar el pagament i la policia el detindrà. A les 11 de la nit són el telèfon de casa. La Alicia respon. Hem recreat la trucada segons la transcripció que consta als documents oficials. Señora de naum, escucho una cosa. Mañana, 2 de la tarde, en uno de los años del Automóvil Club Argentino va encontrar las instrucciones correspondientes. Sigam las a rajatabla. Aquella nit no dorm ningú. Ni la Alicia ni els agents de policia que organitzen l'operatiu per enxampar els assassins de l'Emilio. L'endemà la Alicia es prepara per la trobada. Un agent li col·loca un micròfon al pit, enganxat amb cinta adhesiva. A les dues del migdia arriba puntual a l'Automòvil Club Argentina, al centre de Buenos Aires. Entre una de los primeros pedidos fue que fuera al Automóvil Club

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

y que detrás de un bide del baño del primer piso,
ahí yo iba a encontrar un sobre donde tenía indicaciones
para pagar una cifra X.
Yo fui con la ayuda de la policía, alrededor mío,
no encontré ningún sobre,
pero me sentía amenazada con mis hijas
y decidí irme a Brasil,
que era el lugar, digamos, cercano de Argentina.
Ahí estuve un par de meses,
hasta que volví y me fui directamente al Uruguay.
Després de fugir de l'Argentina,
la Alicia no va rebre mai més cap trucada de cap extorsionador.
Potser algú va xerrar als assassins
que la policia els havia parat una trampa.
10 mesos després de l'assassinat,
apareix un confident de la policia
que diu que sap qui ha darrere de l'assassinat de Mílio Nau.
Segons ell, és un tal raó
que amb la fi de la dictadura s'ha quedat a la tur.
Ens ho expliquen la periodista argentina especialista en tribunals,
Gabriela Cosifi.
Una persona ligada a los servicios de inteligencia,
un tipo que usava la bandera nazi,
personaje nefasto,
que fue en un momento hasta custodio el presidente Alfonsín,
un peligro absoluto,
y que no sé de qué manera,
yo creo que por todo este tema de los servicios de inteligencia a mano,
de obra desocupada, termina mezclado allí.
El raó l'està vivint a Espanya.
La justícia argentina no aconsegueix l'extradició.
L'interroguen i el tanquen durant unes setmanes amb presó preventiva,
però l'acabaran alliberant per falta de proves.
En una época en la Argentina muy oscura o dictadura,
donde los secuestros extorsivos empezaron a volver
como un negocio rentable de lo que se llamó en la Argentina,
mano de obra desocupada,
que eran los personajes siniestros que habían pertenecido,
quizás los servicios de inteligencia,
las fuerzas armadas que habían sido ocurridos
por la democracia de los ciertos lugares de poder,
y habían quedado en un limbo
sin tener los ingresos que tenían antes.
Y entonces empezó una serie enorme de secuestros extorsivos

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

a la Argentina de muchísimos empresarios.
La prensa acusa a la policía d'anar molt perduda
i de treballar amb el mètode de sacs i error.
La investigació es tanque amb un nou cas sense resoldre.
Crims.
Amb Carles Porta.
Argentina, 1985.
Els tribunals de Buenos Aires
s'està celebrant el judici civil contra els leaders de la dictadura.
La ciutadania el segueixen directe a través de la ràdio.
Una de les persones que no és per cap de les sessions
és Nèlida Bollini de Prado, té 58 anys,
és vidua i viu al magro,
un barri de classe mitjana al centre de Buenos Aires.
És propietària d'una funerària de dos concessionaris de cotxes.
Els negocis i treballen els seus dos fills, L'Òscar i l'Alberto.
El dimarts 23 de juliol,
la Nèlida es quede treballant a casa.
A primera hora de la tarda surt per anar a casa d'un dels seus fills.
Ha quedat amb els nets per berenar
i va caminant perquè viuen molt a prop a uns 15 minuts a peu.
A l'hora de la cita sona el telèfon a la funerària.
És un home que demane que s'hi posi un dels fills
de la senyora Bollini de Prado.
Buenas tardes.
Tenemos a su madre. No llamen a la policía.
Van a tener que poner 500.000 dólares un arriba del otro.
Con la vieja no se juega.
La família no ho va eix i truca la policia per denunciar el segrest.
El departament d'extorsions i estafes es posa a treballar.
L'objectiu és descobrir la identitat de l'home
que ha trucat i alliberar la víctima amb vida.
El cas l'assumeix la jutgessa Maria Romílda Cervini.
Trabajar con un grupo de policías que venían trabajando secuestras.
Era muy, muy buenos el secuestro.
Yo los conocía, ellos había trabajado mucho con ellos,
así que nos pusimos a conversar, a ver qué podíamos saber,
qué podíamos tener...
¿A quién podíamos tener contacto con quién podíamos tener contacto?
Cosa que nos pudiera alargar alguna informació.
Els confidants que tenen infiltrats en diferents grups criminals
no els ha arribat cap informació sobre el segrest de l'anèlida.
L'equip policial munta un dispositiu a les centrals telefòniques
per intervenir les pròximes trucades que faci el segrestador a la família.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

En aquesta entrevista televisiva,
a més a anys després que sentiréu ara,
dos comissaris expliquen com s'ho feien.
Sabien des de quina zona trucava el segrestador
i a quina hora trucaria,
perquè ell mateix ho comunicava a la família el dia abans.
Treballaven en una central enorme, plena de línies,
i quan arribava l'hora anaven punxant trucada per trucada.
Quan el localitzaven alguna d'interès,
sortien corrents al lloc des d'on s'està bé efectuant
per enxampar els delinqüents.
En ese momento era todo analógico, no era digitalizado.
Así me imagino, pero para rastrear un llamado era con auriculares
y con dos cocodilos y pasando par por par por par por par
entre dos o tres personas te enganchar la comunicación.
La ficha con la película, suma una, era muy complejo.
I van con una escalera, yo voy a accionarle.
Con escaleras que se mudan.
Con las escaleras se subían a ver dónde podía estar
y los seguían y los sacaban.
Y una vez que se acaban teníamos un minuto, un minut y medio,
para llegar al lugar.
El segrestador segueix trucant els fills de la nèlida
sense sospitar que la família ha avisat la policia.
En una d'aquestes comunicacions,
l'home misteriós els dona l'adreça d'un bar al centre de la ciutat.
Els diu que al lavabo hi trobaran una prova de vida.
El fill gran hi va i es troba un diari del dia
amb la signature de la seva mare la portada.
Continue viva.
Els policies comencen a tenir algunes dades
sobre la manera de fer del segrestador.
Sabien que sempre truca, des de telèfons públics de la zona de Flores,
un barri de buenos aires.
Cuando empezaron a repetir lugares,
se hizo un perímetro donde de ahí para afuera
se voltearon todos los teléfonos.
¿Cómo se voltearon?
Ningún teléfono tenía tono.
Los teléfonos públicos.
Limitamos las 15 brigadas en esa zona.
Sabien que el llamado iba a producir dentro de un determinado horario.
Entonces, dentro de ser...
Porque los tipos decían,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

mañana van a recibir, o dentro de tres días,
van a recibir un nuevo llamado a Talora o dentro de Talora.
Ahí se estaban todos atentos.
Entonces, ahí ya estábamos en la calle con los coches.
Cuando se aproximaba la hora.
Cuando nos daban a señaltero en el aire,
ya el adrenalina empezaba a correr
esperando que nos digan de dónde venimos llamados.
La policia decideix desactivar determinats telèfons públics del barri
per limitar les opcions del segrestador
i a reconar-lo al perímetre que tenen vigilat.
Quan es produeix una trucada,
una gent dona el senyal des de la central de Telefonía
i les patrulles s'activen.
23 d'agost ja fa 32 dies que l'anèlida està segrestada.
A les 6 de la tarda truquen a casa dels Bolini.
És el segrestador per comunicar als fills
que ha arribat el moment de l'intercambi.
Hauran de pagar 250.000 dòlars per rescatar la seva mare.
Mentre el segrestador i la família estan parlant,
la policia aconsegueix interceptar la trucada
i localitzar el lloc exacte des d'on s'està fent.
Cuando salte el llamado,
después de unos segundos, salta la dirección.
La Ferreré y Mariano Acosta.
Esa nueve cuadras sí se volando con mis 404 modelos 68,
en las tierras balancas...
Sí, balancas rolantes.
Los coches particulares para evitar.
Esa solto.
Els agents hi arriben en pocs minuts.
És un telèfon públic d'una petita gasolinera
situada al costat del Camp de l'Oracan,
un equip de futbol de la ciutat.
L'estat està al mateix barri de Flores.
Els dos agents que hi arriben primers troben 3 homes.
Un està sortint de l'ababo de la gasolinera
i els altres dos l'esperen drets al costat d'un cotxe,
un fort falcon gris.
Els agents el rodegen i els apunten amb les pistoles.
Un dels homes, el més jove, intenta fugir corrents,
però un dels policies el tomba a terra d'un cop.
Els enmanillen a tots tres.
Encara no saben qui són, però estan convençuts,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

que han detingut les persones que tenen segrestada l'anèlida.
El que ha intentat fugir porta sobre una pistola del calibre 38.
Un dels agents decideix parlar amb l'home més gran del grup.
Deu tenir més de 50 anys i està fort.
Té els cabells blancs i és mig calb.
Està tranquil i és molt educat.
De seguida s'identifica.
El seu nom és Arquímedes Puccio.
Puccio diu a la policia que l'anèlida bollini de Prado està bé.
Ben cuidada a dins d'una habitació a casa seva.
Li dona l'adreça.
L'anèlida és Martín Iomar, número 544 de la ciutat de San Isidro.
La policia avisa de seguida la jutgessa Cervini.
Els llamen a mi immediatament i em diuen, doctora,
tenemos tres detenidos aquí y sabemos dónde está la señora de Prado.
Entonces les dije, mándenme en un auto a mí para que me pasan a buscar.
Pues yo voy a ir al lugar.
Me pasaron a buscar, yo iba con dos policías
y nos fuimos hasta San Isidro.
40 agents especials de la Policía Federal Argentina
estan preparats a la porta de la casa d'Arquímedes Puccio.
La jutgessa Cervini dona l'autorització per actuar.
Yo me quedo arriba el auto.
Tiran un rompe en un foforito y eso es...
lo usan como si fuera una lotería para ver quién baja primero.
Y le tocó justo bajar al que iba en mi auto.
Entonces pasé ese momento que fue muy duro
cuando vino la policía y le dice al chafar,
tomá, si me pasa algo, voy a hacer cas esto a mi familia.
Comence la operación.
Me acuerdo como si fuera hoy como era el lugar.
Había un portón que daba la calle.
Ese portón era para entrar a la casa.
Usted entraba a un patio grande.
Y alrededor del patio había piezas y había una escalera.
Els policies forcen la porta metàlica que dona el carrer
i esbotzen la porta de fusta que dona pas a la casa.
El primer que es troben els federals un cop dins
és una parella jove asseguda al sofà mirant una pel·lícula.
Estant bebent whisky, el menjador Fauló de Marijuana,
pel forat de l'escala una senyora treu el cap
i pregunta què està passant.
Tenint en compte que té la casa plena de gents armats,
se la veu força tranquil·la.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

El pis de dalt també hi ha una noia jove i un adolescent.
La policia desallotge de la casa la menor
i detet tots els altres.
El suboficial de l'operatiu els pregunta incincentment
on és la nèlida bollini de Prado.
Tots quatre detinguts es mostren sorpresos,
asseguren que no saben qui és aquesta senyora
i que a la casa no hi ha ningú més.
La policia se'ls endú a fora de la casa, al pati,
per poder continuar escorcollant l'edifici
i buscant la dona segrestada.
És una casa antiga que té una distribució d'habitacions estranya.
Els espais estan molt atapeïts.
El mobiliari i la decoració són igual d'antics que la casa.
Hi ha un menjador central enganxat a la cuina, molt senzilla.
La casa té dos pisos, amb 6 habitacions,
un despatx i un parell de lavabos.
També hi ha un soterrani al qual s'accedeix des del pati
per una escala de cargol.
Els agents hi baixen, està ple d'eines, fustes, en polles de vi,
tot molt desendreçat.
A un dels agents li crida l'atenció a un armari molt gran
que hi ha al fons del soterrani contra la paret.
Té unes rodetes, l'enretiren entre dos policies
i descobreixen l'entrada a una habitació de formigo armat.
A dins hi ha una dona encadenada on llit.
Té els ulls envenats i la boca tapada amb un mocador.
Els agents li retiren les venes.
És nèlida, bollini i de prado, està molt desorientada.
Els policies li diuen que ja està fora de perill.
Criden de seguida la jutgessa Cervini,
que està esperant a fora de la casa.
La señora muy emocionada lloraba y me decía,
no se acerque, no se acerque, porque hace un mes que no me baño.
Y le digo, escucho bien, estamos trabajando,
no es cuestión de si se baño o no se baño.
Nèlida, bollini i de prado ha passat 32 dies segrestada
a casa de la família Puigxo a San Isidro, Buenos Aires.
Ha estat encadenada a una habitació de 4 metres quadrats
amb les parets forrades de paper de diari.
Había una camita de chica, para una sola persona.
Acá tenía una mesa que comía y toda una mesa.
Al lado de la mesa tenía un bidón de metal
que arriba del bidón le habían puesto una tabla de inodoro.

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

Ella hacía su necesidad y no necesitaba salir.
Y aparte, ella estaba encadenada a la cama.
La cadena le daba para ir enfrente de su cama, nada más.
La policia celebra l'èxit del rescat.
Han alliberat l'anèlida sana i estàlvia.
Això sí, està físicament molt afeblida i psicològicament tocada.
Una ambulància a la trasllada a un hospital per fer-li el reconeixement.
Allà retrove amb els seus fills després d'un mes de malson.
La jutgessa Cervini ordena a la policia
que traslladi tots els detinguts a la comissaria central
de la ciutat de Buenos Aires.
Són 7 persones, els 3 que han enxampat infragant
i trucant a la família de la víctima en una gasolinera,
al barri de Flores,
i els 4 que estaven a dins de la casa de San Isidro,
on han trobat l'anèlida.
La policia els identifiqui a tots.
A la gasolinera han detingut Arquímedes Puccio,
un dels seus fills, anomenat Daniel,
i un tercer home que es diu Guillermo Fernández la Borda.
A la casa hi havia la mare de la família Puccio,
l'epifania i 3 fills més,
la Sílvia, la petita Adriana
i l'Alejandro, amb la seva nòvia, la Mònica.
La jutgesa Cervini els prendrà declaració més tard.
Són les 10 de la nit
i tot just comença un exhaustiu escorcoll a casa del Puccio.
A la magistrada li estranya
que cap membre de la família hagi plorat o hagi preguntat res,
com si tots sabessin per què els tenen allà.
A l'habitació, a la Magatallon, tenien tancada l'anèlida,
la policia ja ha trobat les restes d'un plat de menjar encara a Tevi,
pollastre a Marós.
Qui són els Puccio?
Com és que ni la mare ni els fills
s'estranyen que se'ls hagin endut detinguts?
Tot home d'aquella casa
sabia que hi havia una persona segrestada al soterrani?
I si no fos el primer cop que segrestaven algú?
El cas dels segrests de l'anèlida Bollini de Prado ha acabat bé,
però ja us podeu imaginar que si us l'hem explicat juntament
amb el del Ricardo, l'Eduardo i l'Emilio,
que no van acabar tan bé, és perquè tenen un accent comú.
Avui, sense acabar el temps,

[Transcript] Crims / El clan Puccio (capítol 1)

al pròxim capítol sabrem més coses d'aquesta família tan particular.

Gràcies per escoltar-nos. Tornem tan aviat com puguem.

Crims, guió, Arnau Maimó,
coordinació Lúdia Uriols, revisió de guions Ima Falcó,
producció Núria Aventura i Sandra Novillo,
muntador musical Sergi Cotilles,
direcció artística Dolors Martínez,
direcció guió i presentació Carles Porta,
amb les veus de Catalunya Radio.

Crims, guió, Arnau Maimó,
producció Lúdia Uriols,
producció Lúdia Uriols,
direcció Guió i presentació Carles Porta,
comú.

Crims, guió, Arnau Maimó,
producció Lúdia Uriols,
direcció Guió i presentació Carles Porta,
comú.

Crims, guió i presentació Carles Porta,
comú.

Crims, guió i presentació Carles Porta,
comú.

Crims, guió i presentació Carles Porta,
comú.

I'm not saying, cause I know, yeah, that I'd sing, cause I know, I'd know how it feels,
I know how it feels to be free, yeah, yeah, I know how it feels.

Oh, no.

Oh, no.

Oh, it feels...

Oh, it feels...